103. številka. Ljubljana, v petek 4. maja. XXI. leto, 1888.

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zakon in njega izvršitev.

Poročali smo, da je naše ministerstvo razveljavilo ukaz štajerskega deželnega šolskega sveta, kateri je odredil, da se na čveterorazredni slovenski šoli v Šmariji pri Celji mora pouk v nemščini pričeti v drugem šolskem letu in da se v višjih razredih mora tudi računstvo in zemljepisje učiti v nemškem jeziku. Krajni šolski svet v Šmariji se je pritožil proti temu odloku pri učnem ministerstvu in po dolgem čakanji je dočakal rešitve, ki se vender jedenkrat ujema z državnimi osnovnimi zakoni. Ministerstvo jé namreč ukazalo, da se pouk v nemščini prične še le v 3. šolskem letu, da pa je na prosto voljo dano starišem ali varuhom izreči, da dotični otroci ne bodo hodili k pouku v nemščini.

Dosle je ministerstvo z deželnimi šolskimi sveti bilo druzega mnenja in se nikjer ni spodtikalo nad obligatnostjo nemščine za nenemške narode. Državno sodišče je v tacih slučajih dosledno razsodilo, da se v Avstriji nikdo ne sme siliti, učiti se druzega deželnega jezika, toda šolska oblastva do najvišje stopinje v ministerstvu neso odjenjala in vzlic razsodbam državnega sodišča silili so drugi deželni jezik, ki pa je vselej bil le nemški, zlasti v slovenskih šolah čisto slovenski deci. Zastopnik učnega ministerstva je zagovarjal svojega šefa, dobro ali slabo, v svesti si, da sodišče sicer proglaša nezakonitim odlok ministerstva, a eksekutivi da se ni treba brigati za teoretične razsodbe, katere izvršiti se nikdo ne more siliti. Ponavljajoče se razsodbe državnega sodišča pa so konečno omajale — ne deželni šolski svet štajerski, v katerem sede matadorji nemške stranke, one stranke, kateri je vsaka slovenska šola na Štajerskem tra v peti, omajale so prepričanje v ministerstvu. Priziv krajnega šolskega sveta Šmarijskega ni več našel gluhih ušes, temveč prodrl je, sicer ne popolnem, ker ostane nemščina učni predmet od 3. leta naprej, pa načeloma je priznano, da ni obligatna.

Načeloma je torej zdaj tudi ministerstvo izreklo, da se drugi deželni jezik ne sme proti volji zakonitih zastopnikov otrok učiti v ljudski šoli. Pa „de facto“ bode, tako se bojimo, ostalo vse pri starem, namreč pri naredbi deželnega šolskega sveta štajerskega, da bodo namreč vender vsi otroci morali obiskavati nemške ure. Kaj zahteva ministerstvo v svojem ukazu? Ministerstvo pravi, da je dano na prosto voljo (freigestellt) zakonitemu zastopniku vsakega šolo obiskujočega otroka izreči, da se dotični otrok ne bode udeleževal pri pouku v nemščini. Taka ustna ali pismena izjava pa se more oddati šolskemu vodstvu le začetkom šolskega leta. Za tiste slovenske otroke, katerih zastopniki se ne izjavijo pri vodstvu proti nemščini, jo slednja obligatna. Vprašamo, s katero pravico? Kako se more zahtevati še posebna ustna ali pismena izjava glede pouka v drugem deželnem jeziku? Ali ni zakon dovolj jasen? Nikdo se ne sme siliti? In tu se silijo vsi otroci, katerih zastopniki se ne oglase začetkom šolskega leta, bodisi iz malomarnosti ali iz nevednosti, da morajo vse šolsko leto obiskavati nemške ure.

Ministerska naredba, dasi zaznamuje neki napredek, skuša vender doseči po ovinkih, kar štajerski deželni šolski svet naravnost, namreč slovensko deco v ljudskih šolah, če ne germanizovati, vsaj pritegniti k nemškemu pouku. Tudi ministerstvo določuje po 3 ure in v poslednjih dveh šolskih letih celo po 4 ure na teden nemščini ter taka ostalim predmetom jemlje potrebni čas, pa ne samo to. Nemščina jo redni predmet na slovenskih šolah, ima svoje redne ure, kakor drugi obligatni predmeti, torej je v resnici obligatna. Samo da si predstavljamo, kako se bode zvrševala ta naredba. Pri upisovanji otroka bi moral oče ali mati ali varuh izjaviti se, da otrok ne bode hodil v nemške ure. Izjaviti se mu je iz lastnega nagiba. A koliko jih je na kmetih in še celo v mestih, ki se brigajo za šolske učne predmete? Šolsko vodstvo pa bode javaljne vprašalo vsacega, kaj da želi. Prvič se na Štajerskem učitelj ne bode hotel utikati v to kočljivo vprašanje, drugič bode se šolskemu vodstvu v interesu šolskega reda zdelo pripravnejše, da ne bodo izjeme pri šolskem obiskovanji in tretjič, ako se res vpraša zastopnika otroka, hoče li zbrisati otroka iz nemške ure, lehko se to vprašanje tako stavi, da zastopnik ne more odgovoriti, da.

Ministerska odloka se torej le na videz ujema z razsodbami državnega sodišča, bistveno pa jim in členu 19. nasprotuje. Ako nemščina res ni obligatna, ne smejo se jej določiti ure v postavnem času šolskega pouka, temveč izredne ure. In ako se nikdo ne sme siliti k učenju druzega deželnega jezika, tudi isti otroci, katerih zastopniki se ne oglasé, ne smejo biti ukovani v nemške ure. Ministerstvo tudi s to odloko ni izvrševalo člena 19. in še bode treba napora, nemara novega priziva do državnega sodišča, da pridejo Slovenci do svoje pravice.

Oj ti blažena nemščina! Kako precartano povsod za tebe skrbe! Kako tebi na ljubo zakonska določila tolmačijo tu tako, tam drugače! Po § 6 državnega šolskega zakona z dne 14. maja 1869 določuje o učnem jeziku in o poučevanji v katerem drugem deželnem jeziku deželna šolska oblast, zaslišavši tiste, kateri šolo vzdržujejo, držeč se pri tem mej, ustanovljenih v postavah. Vpraša se, kdo vzdržuje šolo? Kdo naj bode zaslišan? Na Kranjskem sklicuje se deželni šolski svèt gledé svoje naredbe z dne 5. februvarja 1887. l. na krajne in okrajne šolske svete, češ, oni se, ko se bili zaslišani, neso izrekli proti nemščini v ljudskih šolah. Na Štajerskem so se nekateri krajni šolski sveti ustavljali proti uvedenju nemščine v ljudsko šolo, Po kranjskem vzgledu bi se nemščina ne smela uvrstiti mej obligatne učne predmete. A to bilo bi prehudo. Govoré naj stariši, vsak posamičnik, in ne pozitivno, ampak samo negativno, zanikavno. Vsak vidi, kakšen zajec za tem grmom tiči in da smo še zeló odaljeni od praktične zvršitve slovečega 19. člena. In kakšna je ta logika. Nikdo se ne smeli siliti, — a ravno ista odloka v prvem odstavku ukazuje, koliko ur gre nemščini v obligatnem učnem času, v 4. in 5. odstavku pa navaja pot, po kateri bi bilo mogoče oprostiti otroke od tega sicer obligatnega predmeta.

Slava in hvala vrlim narodnim možem v Šmarji, ki tako hrabro in neustrašeno stojé na braniku za našo narodnost. Prodrli so s svojim pogumnim postopanjem najdebelejšo ledeno plast v ministerstvu, pribojevali so določilo, da je na njihovi šoli slovenski jezik vseskozi (durchwegs) učni jezik in to je lep napredek, pa izpeljava bode še le pokazala, ali ne bode treba še jedenkrat stopiti pred državno sodišče, kajti v naučnega ministerstva odloki izostal

LISTEK.

Slike Kozaške.

Mitro.

(Češki spisal E. Jelinek, poslovenil Podvidovski.)

Astor, Peter Cooper, Stephen Girard, George Peabody, James Smithson in ini veliki in slavni ljudomili imeli so v potešenje razmetavati milijone mej ljudstvo.

Tudi jaz sem ljudomil in imamo tudi v takovšnje hvalevredne želje, toda moje razmere so krive, da obubožanemu človeštva milijoni olajšav ne teko. Škoda!

No, vsak je dober, kakor more.

Zabavam se namreč na potovanjih z različnimi ljudomilimi čini, a na Ukrajini ni bilo zame večjega veselja, nego naletelemu pastirju in pastarici „z jasnega neba“ vreči — kopejko.

To se dela najlažje tuko.

Peljem se z vozom ali železnico, katera reže ukrajinske štepe, vrte in gozde. Pol dne gledam zamišljen v nič — zdajci prikaže se iznenagla pri tiru kozaški pastir, . . jeden . . . dva . . . trije, . . včasih i cela družba.

Tu seže roka sama v žep, spusti okence in že leti blagodejnost kopejčja v naročje začujenega Kozačka. Saj teh kopejk ni mnogo videl v življenji . . . Ako je o takej priliki le jeden pastirček, malo je radosti, zato pa pride, ako jih je tolpica, cela družba, do veselega ruvanja, na katero lačno oko potnikovo radostno in hvaležno gleda iz odhajajočega vlaka. To je kraljevsko plačilo za to, da je opazovanje le kratkotrajno in vlak z jednako besnelostjo za svojim ciljem leti.

Tako vidite, da smo prav za prav vsi sebičniki, in da imamo i mi „dobrodejci“ vedno nekako pridaželje za kožo.

Ali nikoli si nisem mislil, da plemenitost kopejčja utegnila ti na ta način dopomoči i h kozačkemu vspominku. Od tod se izvaja ob jednem lep nauk, da ima človek po vseh potih življenja dobro delati in ljudstvo ljubiti.

Vsekdar se to ne izplača, včasih pa venderle.

Dokaz! Prosim.

Bilo je na Fastovskej železnici baš na ovinku, ki se dotika Dnjepra. Zamišljen gledal sem pri okenci ven, brzojavni drogovi in hišice železničnih čuvajev švigale so pred mojimi očmi v razmernih razdaljah ter niso razčiljevale ni malo hrepenenja moje zvedavosti. Na okolico s te strani nisem imel razgleda, akopram i tam oko potnikovo neredko opazi krasne in povabne kraje.

Tu zapazil sem pri neznatnem ovinku osamelega pastirčka. Sedel je na mogilnej višini, napenjal lici pri piščalki in mirno gledal v svet. Pesnij, teh kozaških njegovih pesnij, iz piščalke izvabljenih, gotovo še nisem slišal. In tam nekje ob tihi vodi, iz katere je trstje na gosto raslo, potikala se mu je živina. Bilo je je malo. In ko se je vlak v minuti še bolj približal ovinku, zdel se mi je ta ukrajínski pastir zvlasti lep mladenič. Mala čapka sedela mu je preširno na glavi.

In segla mi je tedaj že roka v žep in kar je drobiža nagrabila, vrgla je skozi okno Kozačku. To se zgodilo je v trenotku brez pomisleka. Kozaček je zaplesal in vrgel v zahvalo čapko visoko v zrak. Po trenutku izginil je Kozaček z obzoru in jaz sem glavo mirne položil na oporo. Ali v tem hipu segel sem urno v žep, kakor bi se hotel o nečem osvedočiti. Skoraj srdito postalo mi je obličje, ko sem roko potegnil iz žepa — prazno. Stoprav sedaj sem se spomnil, kaj sem v svojej ljudomilej gorečnosti storil. Ali to se že tako godi na svetu.

(Dalje prih.)

je jako imeniten pasus, pravo konjsko kopito, ki slove: „Der Unterricht im Deutschen ist schon in den unteren Unterrichtsstufen nach Thunlichkeit in deutscher Sprache zu ertheilen“.

Z rečeno odloko pa je pomagano samo jedni slovenski šoli, ker velja le za šolo v Šmarji, za vse druge slovenske šole pa bodo morali nastopiti krajni šolski sveti tisto pot, kakor Šmarijski. Kako pridemo ravno mi Slovenci do tega, da si moramo priboriti po tožbi, kar nam gre po zakonu? Leta 1868 je bila jedna točka v programu resolucija, da se naj izdadó zvršilni zakoni k členu 19. Zdaj po 20 letih stojimo na istem stališči in ne pridemo do svojih pravic, dokler ne bode določeno po izvršilnem zakonu, kaj pristaja narodom po 19. členu državnih osnovnih zakonov.

Govor drž. poslanca Jakoba Hrena.

v 317. državnozborskej seji dné 25. aprila 1888.

(Konec.)

Vender moram famozno dolenjsko državno cesto malo bolj osvetliti in sicer od Novega mesta počenši proti Ljubljani.

Takoj od Rudolfovega drži cesta močno navkreber na tako imenovani Kapiteljski marof namesto da bi držala na levi po dolini, kakor jej že odkazuje mer reka Krka. Strmeca ima 13 odstokov, a takoj s te gore doli pa 14 odstotkov padca in je v Bršlinu, katero selo je jedva 20 minut od Novega mesta, zopet tako nizko, kakor kjer se začenja.

Za Bršlinom začenja se z nova klanec in cesta pelje pet do šest kilometrov daleč na Kačjo rt s 14 odstotki strmeca, odkoder se zopet ponižuje s 14 odstotki padca proti Mirni, ki je le malo višje nego je začetek ceste, Novomesto.

Jedva premagaš ta del, začenja se rečena težava z nova; kajti ko imaš za seboj res le par sto metrov dolgi Ivanski klanc, ki ima tudi 14 odstotkov strmeca, začne se — rekel bi vse zakone proti mučenju ljudij in živalij zasmehujoči — manever z znova, da prideš na hrib sv. Ane, pri katerem zopet moraš premagati 14 odstotni strmec in 14 do 15 odstotni padec, dokler prideš naposled na prvo počivališče, v Trebnje, kjer moraš zahvaliti Boga, če se ni poškodoval voz in konj, voznik in ljudje, ki so se peljali na vozu.

Od tod dalje začenja se prejšnji boj proti zakonom teže in lenjivosti teles znova, in sicer ne jedenkrat ali dvakrat temveč brezštevilnokrat — in tako gre dalje, navzdol in navkreber in infinitum pa ne cum gratia! Pa ne bodem dalje slikal podobe, ki je vedno jednaka in s tem mučil častitih gospodov. Omeniti hočem le najvažnejše klance od Trebnjega dalje, ki skoro ravno tako otežujejo promet, kakor že našteti in sicer Trebanjski klanec s strmecem 12 odstotkov, klanec pri Zidanem mostu z jednakim strmecem. Klanec pri Občini s 18 odstotnim strmecem in nazadnje Peščenek, ki ima 16, 18 in celo 20 odstotkov strmeca.

Tako drži cesta zdaj gori, zdaj doli, in ni nič redkega, da se na njej komu os ali pa oje zlomi, ali pa voz preobrne — in opomniti hočem, da ima c. kr. pošta skoro vsako leto po zimi žalostne skušnje — ter naposled vender pride cesta za Šmarjem na Ljubljansko ravnino, kjer se še le nehajo težave. (Res je! na desnici.)

To cesto sem v Vašo informacije malo natančneje narisal, ker ne verjamem, da bi visoka vlada hotela tjakaj poslati koga, da bi jo ogledal, kakor jej je nedavno priporočal zastopnik dolenjskih mest.

Jako poučno in zanimivo bi bilo, ko bi Vam predložil presek one ceste narisan, a žal da ga sedaj nemam na razpolaganje.

Iz povedanega boste, častiti gospodje, že spoznali, da treba nujne pomoči. Tu nikakor ne gre za to, da bi se naredila popolnem nova cesta, tega ne mislim; le sedanja naj se primerno in dobro popravi, in v ta namen jo bode treba samo na nekaterih mestih preložiti kakor na Kapitelskem marofu, v Kačjej gori, pri sv. Ani, Občini in Peščenku, drugod se bode pa dalo popraviti s tem, da se bodo semtertja kaj pokopalo ali pa zasulo.

Da je res nujna potreba, da se ta dela začnó in izvršé, se lahko vlada informuje iz dotičnih poročil političnih organov in stavbenskih oblastev, in kakor se mi dozdeva, hoče vlada sama sprožiti stvar, kajti če sem prav poučen, dala je že napraviti načrte in proračune stroškov, za preložitev ceste pri Kapitelskem marofu in Kačjej rti. Če je to resnica, moram biti hvaležen visoki vladi, da je sama spoznala neugodnost in storila prvi korak, da se odpravi. Želim in prosim jo, da bi se še dalje zanimala za to stvar, in jo energično dovršila, kar je tem bolj pričakovati, ako bode vlada v izjavi visoke zbornice dobila primerno podporo in zategadel predlagam sledečo resolucijo: (čita:)

„C. kr. vlada se naprosi, da prej ko je mogoče odpravi promet ovirajoče ogromne klance na državni cesti iz Ljubljane v Rudolfovo, da dá izdelati potrebne načrte in proračune stroškov za najnujše poprave ceste ter takoj delo začne in že prihodno leto postavi primeren znezek kot potrebščina v državni proračun.“ (Dobro! na desnici.)

Prosim zbornico, da še malo potrpi, kajti govoriti hočem tudi o budgetu samem, in sicer k točki 1 in 2 § 6 tega naslova in staviti predlog, da se dotacija za Karlovsko in Zagrebško državno cesto 9000 in 16300 gld. primerno poviša.

Tu gre za isto cesto, o katerej sem dosedaj govoril, za dolenjsko državno cesto, katera pelje iz Ljubljane do hrvatske meje, katera se pri Rudolfovem razdeli v dve panogi, katerih pelje jedno čez Gorjance skozi Metliko v Karlovec (od tod Karlovska cesta), druga skozi Št. Jarnej in Kostanjevico v Zagreb (od tod Zagrebška državna cesta.)

Na teh dveh cestah bile so ravno take pomankljivosti, kakor na cesti iz Ljubljane v Rudolfovo, katere sem poprej slikal, o katerih so govorili zastopniki Kranjske v prejšnjih oddelkih sedanjega zasedanja in v prejšnjih zasedanjih.

Za dela na Zagrebškej cesti se je že lani postavil v proračun znesek 6000 gld. kot prvi rok in ga je zbornica tudi dovolila, ter se je izvestno tudi že porabil.

Kar se tiče stroškov, proračunjeni so za Karlovsko državno cesto na 45.000, za Zagrebško pa na 86.000 gld.

Visoka vlada pa letos zahteva za Karlovsko cesto 9000 gold. kot prvi rok, za Zagrebško pa 6300 gld. S temi zahtevami strinja se tudi predlog budgetnega odseka.

Če se bode tako delil stavbeni znesek, trajala bodo dela na Karlovski cesti pet let, na Zagrebškej pa celih trinajst let.

Predlagani dotacijski doneski so tako neznatni, tako majhni, da se zastopniki Kranjske ž njimi nikakor zadovoljiti ne morejo, temveč morajo zahtevati, da se dela hitreje nadaljujejo, kakor bi bilo mogoče s temi dotacijami. (Res je! na desnici.) Državna uprava je spoznala, da so ta dela potrebna, pa so res tudi tako nujna, da se ne morejo več odlašati in je torej v interesu bednega, stiskanega dolenjskega prebivalstva, ki mora večkrat izseljevati se s trebuhom za kruhom v druge dežele in druge dele sveta, da se ta dela hitro izvršé. Kakor sem pa že poprej pojasnil, je pa to tudi v državnem in političnem interesu, in vender se hočejo dela razdeliti na več let, na pet in oziroma trinajst let.

Ne verujem prav, da bi vlada bila tu prav razumela nalogo svojo, zlasti če se pomisli, da ne gre za podporo kake konkurenčne ali deželne ceste, temveč za državno cesto, katere važnost priznava se tudi v strategičnem oziru.

Mi ne zahtevamo, da se morajo dela izvršiti v jednem ali dveh letih, a razdelé naj se na krajše število let, v prvem slučaji na tri, v drugem še na daljša štiri leta.

Dovoljujem si v tem oziru predlagati, da bi visoka zbornica blagovolila po vladi in potem po budgetnem odseku predlagana doneska primerno povišati in smem tembolj zahtevati, da visoko zbornica podpira moj predlog, s katerim se strinjajo tudi drugi zastopniki Kranjske, ker so se dosedaj za ceste na Kranjskem zahtevale le najskromnejše podpore iz državnega žepa. Priporočam torej visoki zbornici (čita):

„Visoka zbornica naj sklene: Da se hitreje izvršé prelaganja in druge poprave na dolenjskej državni cesti, katere je vlada sama za potrebne spoznala, se dovoljuje mesto po budgetnem odseku pri poglavji 7, naslov 7, § 6 za leto 1888 predlaganih potrebščin 9000 gld. oziroma 6300 gld.:

Prvič za dela na Karlovski cesti 15.000 gld. kot prvi rok;

drugič za dela na Zagrebškej cesti 20.000 gld. kot drugi rok“. (Odobravanje na desnici.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 4. maja.

Izmej Staročehov so le oni glasovali v **državnem zboru**, da se naučnemu ministru ne dovoli budget, kateri se bojé, da bi vsled agitacij Mladočehov utegnili dobiti nezaupnice od volilcev svojih. Mnogo Čehov in druzih desničarjev ni bilo pri glasovanji. Čakali so v hodnikih, da bodo hitro priskočili, ko bi le vsa levica glasovala proti vladi ter bi imela slednja ostati v manjšini. O pogajanjih mej desnico in vlado pa izvemo iz nemških listov, da je grof Taaffe s častno besedo obetal Čehom, da se kmalu osnuje češka bogoslovna fakulteta v Pragi, da se olajša dokaz znanja nemščine pri državnih izpitih na češkem vseučilišči, da se češki občinski gimnaziji v Kromeriži in na Ogerskem Hradiši vzameta v državno oskrb, in se tudi kmalu reši vprašanje zastran srednje šole v Plznu, kakor Čehi želé Slovencem je pa obetal, da se bode vlada kolikor se dá ozirala na njihove želje. Izjavil se je pa proti njim, da je vsa vlada popolnem solidarna z Gaučem. da torej odstopi vse ministerstvo, če se naučnemu ministru odreče budget. Desnica naj torej odjenja, če jej je kaj na tem ležeče, da še ostane sedanja vlada. Čehi so odjenjali in levičarjem se je zopet veselje skazilo.

Še sedaj ni določen dan, kedaj se snideta **delegaciji**. Pri posledajih ministerskih konferencah se je sklepalo, da 2. dan junija, a zagotovo se ne ve, kdaj bode avstrijska zbornica poslancev mogla pretrgati zborovanje.

Vnanje države.

Vojno sodišče priporočilo je **bolgarskemu knezu**, da poniža kazen Popovu na dve leti. Omeniti nam je, da je Popov odločno oporekal, da bi bil kaj poneveril, če tudi je priznaval nekatere nerednosti. Rekel je, da mu je Rusija jedenkrat ponujala 4000 napoleondorov, drugikrat pa 200.000 rubljev, pa jih ni vzel, pa bode zdaj se polakomnil za nekoliko levov. Vse zagovarjanje mu pa ni nič pomagalo.

Več **bolgarskih** begunov, katerim so se bila odkazala razna mesta v **Srbiji** za bivanje, so nakrat ostavili svoja bivališča. Oblastva so izvedela, da je imajo Piročani skrite. Tri je žandarmarija prijela in odpeljala v Niš. V srbskih mejnih vaseh našli so mnogo orožja. Sodi se, da so bolgarski beguni in nekateri Srbi hoteli udreti v Bolgarijo, da napravijo ustajo. V bolgarskih selih ob cesti v Sofijo so baje imeli več sozarotnikov, ki bi se jim bili takoj pridružili. Bolgarska oblastva so tudi zvedela, kaj se pripravlja, in so v selih ob cesti, ki drži iz Srbije v Sofijo, zaprla več osob.

V maji misli **Rusija** zopet dve diviziji pomakniti na zapadno mejo. Vojaška okraja kazanski in harkovski se bodeta opustila, ker so skoro vse vojake iz teh krajev že premestili v zapadne gubernije. Konjico mislijo nekoliko preorganizovati. Osnovali bodo tri konjiške voje, po dve diviziji. Vsaka divizija bode imela dva dragonska polka, jeden kozaški polk in jedno jahajoča baterijo. Ostale jahajoče baterije pridružile se bodo strelskim brigadam. Vsak drugi voj bode v prihodnje imel le jedno brigado konjice. Dragonci se bodo pomnožili za dva polka, ker je bilo že skleneno pod carjem Aleksandrom II., pa se dosedaj še ni izvršilo. V miru se bode kozaška moč toliko pomnožila, da se 6 polkov 2. razreda postavi v 1. razred. Polki 1. razreda obstoje tudi v miru, polku 2. razreda se pa sestavijo namreč le v vojni. Osnovali se bodo znova tudi „konjiški polki“, kateri so se bili opustili pod carjem Nikolajem.

Grške agitacije na **Kreti** utegnile bi nazadnje motiti še evropski mir. Spremembe na Kreti se ne tičejo le Turčije, ampak segajo v interese ob Sredozemskem morji, o čemer se je nekaj dogovorilo pri sklepanji tripelalijance in sta tudi Anglija in Italija se o tej stvari dogovorili, da bodeta podpirali druga drugo. Prav lahko bi Grki dosegli, da Angleži in Lahi zasedejo Kreto in bi bila potem za Grke izgubljena. Temu bi sicer ugovarjali Francija in Rusija, a vojne bi morda ne začeli. Če bi se pa začela evropska vojna, se pa tudi ne ve, če bi bil njen konečni izid za Grke ugoden. — Fotiades paša, ki dobro pozna težavne razmere na Kreti, neče prevzeti generalnega guvernerstva. Sedaj bode vlada imenovala Nikolakija efendija Sartinskega generalnim guvernerjem in mu bode tem povodom dala maršalski naslov.

Mej **turško** vlado in Carigrajskim patrijarhom nastal je resen razpor. Vlada je bila odstavila več vladik v Makedoniji, ker narod šuntajo k ustaji. Patrijarh pa temu ugovarja, češ, vlada nema te pravice in zahteva, da se odstavljeni zopet postavijo na svoja mesta. Če se vlada ne bode hotela udati, bode patrijarh s sinodo vred dal ostavko, ker cerkev ne more delovati, če se ne spoštujejo pravice, katere so jej priznavali vsi sultani. Ostavka patrijarhova, bi pa utegnila imeti važne posledice, kajti zanj bi se jela potegovati Rusija, najprva in najsilnejša pravoslavna država.

Mej **grško** in **turško** vlado so razmere vedno bolj napete. Turčija je že odpoklicala svojega zastopnika iz Aten. Sedaj pa baje hočejo Grki odpoklicati svojega poslanika iz Carigrada, ki se ne bode tako dolgo povrnil v Carigrad dokler Turčija ne imenuje kakega poslanika za Atene. Turčija zahteva, da Grki odpokličejo svojega konzula iz Monastira, ki podpira grške agitacije po Makedoniji. Grki pa baje nikakor nečejo ustreči Turčiji in prete, da bodo kakemu turškemu konzulu odtegnili eksekvaturo, ako turška oblastva ne bodo hotele več občevati z grškim konzulom v Monastoru.

bil Nelidov v Atenah, je poizvedoval, kako mišljenje vlada v vladnih krogih o raznih vprašanjih, svetov pa baje ni nobenih dajal. Tako vsaj se poroča iz Aten.

Dopisi.

Z Dunaja 2. maja. [Izv. dop.] Zadnji večer slovenskega kluba govoril je g. Fr. Svetič: „O naturalizmu“. Obširen ter izvrstno sestavljen ta govor zanimal je jako poslušalce, ki so sledili jako pazno tej razpravi in konec govora čestitali govorniku od vseh strani. Naj sledí tu ob kratkem vsebina tega govora: „Primerjaje slovstva raznih evropskih narodov, — pravi govornik — ni nikjer veče razlike, nego v slovstvu francoskem. Kakor v zgodovini, tako je tudi v tem slovstvu večen prevrat. Čudno le, da se ono ljudstvo, ki željno gleda Zolo, ne more udomačiti s Šekspirom. Zolo zametujó mnogi, drugi z glavo majo ter menijo, da jo to zbloda. Ali razširil se je, in njega upliv ne dá se tajiti, in drugi trdijo zato, da bode zmagal na vseh krajih. Govornik ni mu zagovornik, on je zmota, a ne smé se zametavati ozkosrčno. — Potem naslikuje zgodovino naturalizma. Prva kali iskati so mu tedaj, ko je nastopil Balzac, in to je prav za prav oče naturalizma. On človeške narave nema v čisli, dobra dela so mu slabost, značaj le proizvod zvunanjih uplivov. Balzac drží se narave, za dejanji, ki jih opiše, dá še le občno resnico. Imel je mnogo naslednikov, ki se tako rekoč pot gladili Zoli. Ta glavni zastopnik naturalizma rodil se je l. 1840 v Trevisu. Stara mati bila je z otoka Kandije. V njega žilah pretega se helenska in romanska kri. Potem sledi njegov životopis. Znan v slovstvu postal je l. 1867, Pred njim imela je domišljetina v romanih glavno nalogo. Ali Zola hoče, da se odpravi, naj se pripoveduje, kar se godí. Povestnik naj bo fotograf, kajti vse, kar je, je in mora biti vredno, da se popiše. Romanopisec naj si ne jemlje v predmet posamnih osob, on naj opisuje cele družine in družbe. Po mislih Zolovih ima biti roman tudi vednosten, to je postopati ima z vedo sedanje dobe. Zato začel je l. 1871. izdajati cíklus povestij, kl naj dokažó, kako je uresničil te zahteve. Najboljši roman tega cikla je „L' Assomoir“. Ta, kakor tudi „Nana“ in „Germinal“ predelani so tudi v igri. Potem sledí kritika Zole. Res, on slika življenje, kakeršno je, toda on sega pr globoko v človeško življenje, gola realnost ni še poezija. Zola vidi le senčno stran v življenji, nikjer veselih prizorov, nikjer humorja. Drží se najraje grdih dejanj. On zametuje domišljetino, in s tem zasiplje si sam vir poezije. Toda dejanja so jasna, on piše mirno, objektivno, on ostane vedno mrzel, če tudi opisuje siromaštvo. Roman ni mu povest, ampak samo poročilo o dogodkih. Ali tudi Zolovi spisi so polni biserov, v slogu je on mojster, in mnogo veljave ima njegova beseda. — Zola uplival je deloma tudi na Italijane, na Angleže, Nemce in Slovane še ne, kajti ruski naturalizem zazvil se je na svojih tleh. — Zolov roman „Nana“ doživel jo sto natisov, toda to je bolj „škandalerfolg“, akoravno Zola greha ne slika nikdar lepó.

To tedaj ob kratkem poročilo o tem zanimivem govoru. Ali na programu tega večera bila je še druga točka: Berilo štatutov podpornemu društvu slovenskih velikošolcev na Dunaji. Že prejšnji večer izvolil se je v klubu odbor, da sestavi te štatute, kajti takovo društvo zdelo se je potrebno, imelo bode tudi eminentno važnost, in vredno bode tudi gotovo, da se podpira ne samo na Dunaji, ampak po vsi naši slovenski domovini. Slovenci nesmo prebogati in slovenski dijak na Dunaji ima biti dostikrat žalosten in bridek boj za svoj obstanek. Treba mu je priskočiti, treba ga podpreti, da ne omaga. Čestitati imamo torej slov. klubu, da se je rodila v njem ta misel. Pravila bila so vsprejeta, ter se bodo predložila v kratkem policiji, da bode mogoče novemu društvu delovati že v prihodnjem šolskem letu. Volil se je tudi odbor tega društva, in izvoljeni so bili sledeči gospodje:

Za predsednika: g. J. Navratil, vodja pomožnih uradov pri najvišem sodišči.

Za podpredsednika: g. dr. Miroslav Ploj, koncipijent pri c. kr. finančni prokuraturi, in gosp. dr. Fr. Simonič, skriptor na vseučiliščni knjižnici.

Za tajnika: g Jos. Ciperle, meščanski učitelj; njega namestnik: g. J. Jereb, računski asistent v finančnem ministerstvu.

Za blagajnika: g. Fr. Jančar, župnik nemškega viteškega reda; njega namestnik: g. J. Luzar, računski revident pri južni železnici.

Odborniki: G. Jak. Pukl, odvetniški koncipijent; č. g. dr. Konst. Vidmar, kaplan pri sv. Urhu v 7. mestnem okraji; g. dr. T. Kresnik, docent na tehniki.

Za revizorje: G. Jos. Premeru, oficijal pri poštni hranilnici; g. Žiga Sežun, ministerijalni uradnik; g. Fr. Škedl, pomorski oficijal.

Slovenski klub ostal bode še dalje to, kar bil je doslej: zbirališče na Dunaji živečih Slovencev in podporno društvo ima postati čisto samostojno.

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Sodnijski pristav gosp. dr. Josip Fraidl premeščen je z Vrhnike na Ptuj, avskultant g. Alfonz Kapun imenovan jz pristavom pri okrajnem sodišči na Vrhniki. — Za cepljenje koz določeni nagradi dobila sta dr. Dom. Marchesani v Korminu in dr. Roman Jacobi v Ajdovščini.

— (Umrl) je preteklo sredo po kratki bolezni g. Martin Krek, učitelj v Smeledniku, v 56. letu dobe svoje. Lahka mu zemljica!

— (Zabavni večer „Pisateljskega društva“) bode jutri v soboto zvečer v steklenem salonu čitalnice.

— (Hrvatski poslanec g. dr. Milan Amruš) napravil je te dni tretji juridični rigorozum z odliko. S tem zvršil je dr. Amruš vse svoje izpite, ne samo medicinske, ampak tudi juridične z odliko in bode sedaj „sub auspiciis imperatoris“ promoviran še doktorjem prava.

— (A. Mravlagg), znani nemškutarski agitator pri sv. Lenartu v Slovenskih goricah, je bil obsojen pri prizivni obravnavi pri okrožnem sodišči Celjskem na 10 gld. globe ali 2 dni zapora zaradi razžaljenja časti tamošnjega okrajnega sodnika. Ko so pri poslednji volitvi v okrajni zastop Šentlenarski propadli nemškutarji, mož ni vedel, kaj bi počel od jeze. Psoval je g. sodnika prav surovo in nedostojno, kakor je navada pri ljudeh, njegove baže.

— (Jurčičevih zbranih spisov) izšel je VII. zvezek in se dobiva v „Narodni Tiskarni“. Vsebina: „Lepa Vida“ in „Ivan Erazem Tatenbah“. Broširan zvezek stane 60 kr., trdo vezan 1 gld. Občinstvo slovensko naj bi pač pridno posezalo po tej knjigi, kakor tudi po že prej izišlih zvezkih Jurčičevih, naj bi s tem pospeševalo podjetje, kateremu je blag namen, prvemu našemu pripovedovalcu postaviti odličen spomenik v srcih vseh rojakov, kateri se zanimajo za knjigo slovensko in za naše literature razvoj. Gledc vnanje oblike zdi se nam potrebno dostaviti, da je jako lepa in elegantna, povsem dostojna proizvodom Jurčičevim.

— (Klub slov. biciklistov „Ljubljana“) napravi ob ugodnem vremenu v nedeljo 6. t. m. društveni izlet na Vrhniko. Odhod iz Ljubljane točno ob 2. uri popoludne, prvi počitek napravi se na Brezovici in potem odpelje se dalje. Ob neugodnem vremenu preloži se izlet na prihodnjo nedeljo 13. t m.

— (Zveza požarnih bramb kranjskih.) Na sv. Florijana nedeljo, dne 6. t. m. bode prvi shod požarnih bramb kranjskih, na katerem se bode sklepalo ob ustanovitvi „Zveze požarnih bramb.“ Do sedaj so se zglasili zastopniki požarnih bramb v Rudolfovem, Bohinjski Bistrici, Tržiči, Toplicah, Kranji, Šent Jarneji, Domžalah, Begunjah, Cérknici, Bledu, Kamniku, Mirni peči in Šmarji. Zjutraj bo maša v sv. Florijana cerkvi, potem zajutrek v gostilni pri „Zvezdi“, ob 10. uri posvetovanje v mestni dvorani, ob 2. uri popoludne skupni obed pri „Zvezdi“, ob 4. uri popoludne ogledovanje razstave, ki jo tem povodom priredi g. Samassa.

— (Petindvajsetletnica Celjske čitalnice) se je, kakor se nam poroča, slovesno obhajala. Gosp. profesor Krušić, ki je jedini mej vsemi navzočnimi bil od prvega početka društvenik, spominjal se je v svojem govoru ustanovnikov, dr. Kočevarja in Kapusa, ter risal zgodovino društva, ki je v tesni zvezi s splošnim narodnim razvojem v Savinjski dolini. Pevci, pod vodstvom g. Hudovernika, so izvrstno peli več zborov in dr. B. Ipavčev čveterospev „Zapuščena“. Došlo je mnogo gostov iz Šent Jurija, Laškega trga, Šent Pavla, Šoštanja, Sevnice itd. Veselica, pri kateri je svirala Šmarijska godba, bila je jako živahna. Naj bi se posrečilo Celjski čitalnici, da dobi tudi ona svoj lastni dom, kakor Ptujska.

— (Ljudska šola Ptujske okolice) je že od novega leta brez učiteljice za ročna dela. Ljudje se pritožujejo, zakaj da se ne nastavi stalno taka učiteljica, a šolska oblastva odlašajo z oddajo službe na kvar pouka.

— (Nezgoda.) Na Gorenji Ponikvi šla sta v nedeljo dne 29. aprila oče in sin na lov. Po nesreči se sinu puška sproži in oče, v čelo zadet — mrtev obleži.

— (Somenj v Toplicah na Dolenjskem,) kateri bi letos moral biti v četrtek po sv. Florijanu, preložila je c. kr. deželna vlada vsled prošnje Topliškega županstva, zaslišavši trgovinsko in obrtno zbornico v Ljubljani, na 17. maj 1888.

— (V kranjsko hranilnico) uložilo je je meseca aprila 1870 strank 477.538 gld., 1885 strankam izplačalo se je 415.311 gld. 71 kr.

— (Akad. društvo „Slovenija na Dunaji) ima svojo II. redno sejo 5. t. m. večer ob $7^1/_2$ uri s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Slučajnosti. Lokal: I. Kohlmarkt. Knaus Restauration.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 3. maja. Sedemnajst vojnih ladij odpluje k otvoritvi Barcelonske razstave.

Aleksandrija 3. maja. Dvajset kaznjencev, mej njimi dva na smrt obsojena morilca, ubežalo je včeraj iz kaznilnice v Damanuru. Na begu pred policijo, utaborili so se v mošeji. Po hudem boji bili so kaznjenci premagani, od katerih je 15 mrtvih, ostali ranjeni. Izmej policajev mnogo ubitih, 31 ranjenih.

Dunaj 4. maja. V budgetni debati govoril dr. Gregorec in šibal nemški šulferajn, ki hujska narode in vzgoja prusko-nemški duh v mladini. C. kr. oblastva pa podpirajo šulferajn, čegar člani so okrajni šolski nadzorniki. Vojniški učitelj je dobil sto gold. častnega darila od šulferajna in zdaj je pouk na tamošnji šoli nemšk. To ni častno, temveč sramotno darilo. Kar nemškutarji ne prisleparijo od Slovencev, kar šulferajn ne kupi, to razumeta koroški deželni predsednik in štajerski namestnik po svojih organih iztisniti Slovencem. Ko bi počila vojna z Rusijo, ki bi bila le v angleškem interesu, bila bi slaba priprava, ko bi avstrijski Slovani morali si reči, da so brez upa, dokler Taaffe in Tisza skrbita za duševne interese Slovanov. Ghon ves razburjen ugovarja. Foregger prav po pobalinsko napada Luegerja. Poslanec Svoboda psuje Luegerja lažnjivca in obrekovalca. Lueger oba krepko zavrne, češ, da govorita, kakor v krčmi. Svobodi pa očita, da je bil javno obdolžen ponarejenja javnih dokumentov in krive prisege.

Trst 4. maja. Ropar morilec Maffei bil ob 6. uri zjutraj obešen.

Berolin 4. maja. Cesar bil zjutraj groznice prost, deloma zvunaj postelje. Moči se polagoma povračajo. Izvestja se odslej ne bodo objavljala vsak dan.

Darila za „Národni Dom“.

Prenesek . . .	17512 gld.	66 kr.
Josip Stele nabral v Kamniški čitalnici pri veselici dne 11. decembra 1887 .	1 „	40 „
Ivan Šošteršič nabral v veseli družbi pri Pauluca v Železnikih	1 „	60 „
Anton Uršič, zastopnik banke „Slavije“ v Št. Vidu	— „	78 „
Feliks Stegnar v Ljubljani	1 „	— „
S. Rutar, c. kr. profesor v Spljetu . .	2 „	— „
Alojzij Sorč, zastopnik banke „Slavije“ v Bolci	— „	63 „
Emanuel Roth v Trbovljah nabral dne 1. februvarja pri veselici v Polakovi gostilni	3 „	80 „
Na Sokolovi maskaradi nabranih . . .	11 „	69 „
Zastop banke „Slavije“ v Podrovljah .	— „	53 „
Neimenovan zastopnik banke „Slavije“.	17 „	17 „
Miha Ferjan, zastopnik banke „Slavije“ v Mariboru	5 „	05 „
Dr. Lebar pri sv. Križi blizu Ljutomera	2 „	— „
Alojzij Sorč, zastopnik banke „Slavije“ v Bolci	— „	73 „
Iz pušice v gostilni g. Jak. Kruljača v Hetzendorfu pri Dunaji	6 „	18 „
K. P. v Ljubljani ali zgubljena stava .	1 „	— „
Prihodek „duraka“ v Majerjevi gostilni v Kranji	1 „	90 „
Skupaj	17570 gld.	12 kr.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—288)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
3. maja	7. zjutraj	738·1 mm.	14·4° C	brezv.	d. jas.	7·20 mm. dežja.
	2. popol.	736·0 mm.	24·2° C	sl. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	736·3 mm.	15·0° C	sl. vzh.	d. jas.	

Srednja temperatura 17·9°, za 6·4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 4. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

		včeraj			danes
Papirna renta	gld.	79·25	—	gld.	79·10
Srebrna renta	„	80·45	—	„	80·35
Zlata renta	„	110·40	—	„	110·10
5% marcna renta	„	93·75	—	„	93·70
Akcije narodne banke	„	872·—	—	„	872·—
Kreditne akcije	„	278·80	—	„	278·30
London	„	126·80	—	„	126·85
Srebro	„	—·—	—	„	—·—
Napol.	„	10·03½	—	„	10·03½
C. kr. cekini	„	5·95	—	„	5·95
Nemške marke	„	62·20	—	„	62·20
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131	gld.	25	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	166	„	75	„
Ogerska zlata renta 4%		97	„	55	„
Ogerska papirna renta 5%		86	„	10	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.		105	„	50	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	118	„	75	„
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi		128	„	—	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice		—	„	—	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice		99	„	80	„
Kreditne srečke	gld.	178	„	50	„
Rudolfove srečke	10 „	20	„	25	„
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	107	„	50	„
Tramm way-društ. velj. 170 gld. a v.		223	„	75	„

Naznanilo in priporočilo.

Podpisani naznanjam slavnemu p. n. občinstvu, da bodem od **5. t. m.** naprej imel tudi

na Glavnem trgu v hiši št. 19

svojo

prodajalnico za kruh.

Zahvaljevaje se sedanjim odjemateljem, priporočam se še nadalje njim in novim v obila naročila. — Pošiljam na željo **kruh na dom** ob katerem koli času.. — Pekel bodem vsakovrstno

nasladno pekarijo,

kakor:

biskvite, pince, povitice i. t. d.

Rženi kruh in kruh na vago dobi se vsak dan sveže pečen.

Priporočujoč se še jeden pot, zagotovljam, da bodem stregel vedno z dobrim blagom, pošteno vago in najnižjo ceno. (322—1)

JAKOB ZALAZNIK,
pekovski mojster,
na Starem trgu štev. 19.

Kri čistilne krogljice

so se vselej sijajno osvedočile pri **zabasanji človeškega telesa, glavobolu, navalu krvi, otrpnenih udih, skaženem želodci, pomanjkanji slasti do jedi, jetrnih in obistnih bolezních,** in presegajo v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proslavljana sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja jedna škatlja samo 21 kr., jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoj se s pošto ne razpošilja. — Prodaja (606—19)

„LEKARNA TRNKOCZY“
zraven rotovža v Ljubljani.
Razpošilja se vsak dan po pošti.

Največja prihranjenja v gospodinjsvu.

V prodajalnicah kolonijalnega blaga in delikates ter droguerijah
se dobiva
Bouillon-Extract
Maggi's

Najvišja odlikovanja in zlate kolajne.

Daje **najedenkrat,** ne da bi se kaj **pridejalo,** izvrstno **mesno juho.**

Ko **dišava za jed** nepresegljivo zaradi dobrega ukusa in **nizke cene.**

Marke: Extractum Purum, Aux Fines Herbes und Trüffel-Würze.

Fine moke za juho iz sočivja.

Napravljane pod varstvom c. kr. avstrijskega obrtnega nadzorstva in švicarske občnokoristne družbe.

● Osrednja zaloga: **Wien, I., Jasomirgottstrasse 6.** ●

Prodajajo: Peter Lassnik, H. L. Wenzel, Schussnig & Weber. — V Zagorji: R. E. Michelic, Ivan Müller, Ruduiška bratovska skladnica. — V Litiji: Ivan Waggonik. (902—24)

Kočevsko okrajno glavarstvo.

Zemljepisno-zgodovinski spis

Spisala

Št. Tomšič in **Fr. Ivanc.**

Ta res hvalevredna knjiga dobiti je pri gospodu **Antonu Lapajnetu,** učitelji v Ribnici, in v **Narodni Tiskarni v Ljubljani** po **55 kr.,** s pošto **5 kr.** več.

! Rogaška kislina !

vedno sveže napolnjena, — na debelo in drobno,

dobi se po nizki ceni (303—2)

v Krakovem št. 27.

Tujci:

3. maja:

Pri **Slonu:** Katz, Brauner, Reid, Bosams z Dunaja. — Munk iz Brna. — Gombo iz Budimpešte. — Ragindorfer iz Ogerske Sobotice. — Swoboda, Druškovič iz Idrije. — Globočnik iz Železnikov.

Pri **Maliči:** Winter, Stener, Schnozberger, Leidelmayer, Willens, Lautner, Fischer, Altaš z Dunaja. — Habernak iz Sternberga. — Ziffer iz Brna. — Pollack iz Budimpešte. — Jaskowitz iz Celovca. — Globočnik iz Železnikov.

Pri **južnem kolodvoru:** Bazon iz Berolina. — Šuštaršič z Reke.

Pri **bavarskem dvoru:** Wilher iz Prestraneka.

Pri **avstriskem cesarji:** Gadner iz Švice.

Umrli so:

1. maja: Jakob Mlina, delavec, 67 let, za spridenjem jeter.

2. maja: Andrej Rom, tkalec, 28 let, za jetiko.

Vrtna restavracija bratov Koslerjev.

Predbežno naznanilo.

Novo opravljeni, največji in senčni vrt s kegljiščem pivovarne in restavracije bratov Koslerjev v Cekinovem gradu

otvori se pri ugodnem vremenu v nedeljo 6. maja.

Točilo se bode **v obče kot najizvrstneje priznano Koslerjevo carsko pivo,** dobra **bizeljska** in **dolenjska vina.** — Za okusno pripravljena **jedila** se bode skrbelo, **pečenka, zrezek** in **bržola** veljala bode **porcija le 20 kr. Golaš za zajutrk le 10 kr. Opoludanski abonement, dvakrat pečenka na teden,** velja **na dan le 24 kr.** — Pokrito **kegljišče odda se še nekaj dni v tednu.**

Zahvaljujoč se za mnogobrojni obisk zimske pivovarne, priporočam se najuljudneje za mnogoštevilni obisk vrtne restavracije, zagotovljajoč, da bode skrbljeno za hitro, dobro in prijazno postrežbo.

Z odličnim spoštovanjem

(314—2) **EBERL,** restavratêr.

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

500000 mark

kot največji dobitek v najsrečnejem slučaji ponuja velika od Hamburške države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1	prem. à mark	300000
1	dobit. à mark	200000
1	dobit. à mark	100000
1	dobit. à mark	90000
1	dobit. à mark	80000
1	dobit. à mark	70000
2	dobit. à mark	60000
1	dobit. à mark	55000
1	dobit. à mark	50000
1	dobit. à mark	40000
1	dobit. à mark	30000
7	dobit. à mark	15000
8	dobit. à mark	12000
26	dobit. à mark	10000
56	dobit. à mark	5000
106	dobit. à mark	3000
257	dobit. à mark	2000
2	dobit. à mark	1500
515	dobit. à mark	1000
839	dobit. à mark	500
30020	dobit. à mark	145
15960	dobit. à mark	200, 150,

124, 100, 94, 67, 40, 20.

Najpovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima **95.500 srečk,** od katerih se izžreba **47.800 srečk.** Za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,160.290 mark.

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 47.800 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobitek prvega razreda znaša **50.000 mark,** poraste v drugem razredu na 55.000, v tretjem na **60.000,** v četrtem na **70.000,** v petem na **80.000,** v šestem na **90.000,** v sedmem pa eventuvelno na 500.000, specijelno pa na **300.000, 200.000 mark** itd.

Podpisana trgovska hiša uljudno vabi k udeležitvi te **velike denarne loterije.**

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v **avstrijskih bankovcih** ali **poštnih markah.** Tudi se denar lahko pošlje po **poštnej nakaznici,** na željo se naročitve izvršé tudi **proti poštnemu povzetju.**

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. **3.50.**
1 polovica originalne srečke av. v. gld. **1.75.**
1 četrtina originalne srečke av. v. gld. **—.90.**

Vsak dobi **originalno** srečko z državnim grbom v roke in ob jednem **uradni načrt žrebanja,** iz katerega se razvidi vse natančneje. Takoj po žrebanji dobi vsak udeleženec uradno, z utisnenim državnim grbom, **listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom.** Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se uradni **načrti žrebanja** naprej zastonj pošiljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista **kolikor mogoče hitro,** vsekako pa pred

15. majem 1888

nam doposlati. (284—5)

VALENTIN & CO.,

Bankgeschäft,

HAMBURG.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Josip Vošnjak.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.